

ความรุนแรงที่ปรากฏในรายการ I Can See Your Voice Thailand Season 2

Violent Conducts in the TV show. Case Study “I Can See Your Voice Thailand Season 2”

ยศนันท์ แก้วโกมลมาลัย¹, ดร.มนทิรา ธาดาอำนวยชัย²

dr.montira.t@gmail.com

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ¹

อาจารย์ประจำหลักสูตรการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ²

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องความรุนแรงที่ปรากฏในรายการ I can see your voice Thailand ซีซั่นที่ 2 นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรุนแรงที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ ประเภทความรุนแรง ลักษณะการแสดงออกถึงความรุนแรง เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านตารางการเก็บข้อมูลความรุนแรงที่ปรากฏในรายการ และสะท้อนความรุนแรงที่ปรากฏในรายการส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ทางสังคม โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหารายการที่อยู่ในช่วงเวลาที่ผู้ชมมากที่สุด (Prime Time) และเป็นรายการประเภททั่วไป คือ รายการ I can see your voice Thailand ใช้การวิเคราะห์ผ่านการดูย้อนหลังโดยเริ่มตั้งแต่ ซีซั่นที่ 2 เป็นจำนวน 31 ตอน ในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2561 โดยพบในปมความรุนแรงที่มีมากที่สุดในการ์ตูนคือความรุนแรงทางเชิงโครงสร้างด้านภาษา และปมความรุนแรงที่น้อยที่สุดคือ ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมด้านเพศ

ผลการวิจัยพบว่าประเภทความรุนแรงเชิงโครงสร้างมากที่สุด และลักษณะความรุนแรงด้านภาษา ได้แก่ คำหยาบคาย คำพูดสองแง่สองง่าม คำด่า คำพูดส่อเสียด โดยภาษาที่มีความรุนแรงนี้ได้แฝงมาในรายการโทรทัศน์ที่จัดเรตประเภททั่วไป ผู้รับชมเนื้อหาที่มีความรุนแรงบ่อยๆซ้ำ และเป็นระยะเวลายาวนาน โดยไม่รู้ตัว ส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ค่านิยมความชอบเรื่องความรุนแรง คำด่า คำหยาบคาย ทำให้เกิดการเลียนแบบกับผู้รับชม

คำสำคัญ : รายการ I can see your voice Thailand, ความรุนแรง

Abstract

The thesis seeks to analyze various violent conducts in the TV show called “I Can See Your Voice Season 2” for the purpose of studying the violence in TV show, types of violence and abuse, as well as acts of violence. The methodology of the study is the

qualitative research which is compiled data and analyzed by inputting such violent expressions seen in the show into a table of database. Moreover, this thesis is specifically emphasized on content broadcasted during the prime time by getting the most audiences and reflecting violence in the show which affects the social learning theory. Paradoxically, “*I Can See Your Voice Season 2*” is rated as a General content which any ages are freely allowed to watch. Researcher watched the reruns, of this show the season 2; August 2017 - March 2018, to analyze the content of the show. There are totally about 31 episodes. Undoubtedly, the acts of violence mostly found in the show are a verbal abuses. In contrast, the gender-based violence is found at least.

The result shows that the structural violence and the verbal abuse are commonly used and seen in “*I Can See Your Voice Season 2.*” Regarding the verbal abuse, there are like rudeness, dirty jokes, unintentional insult, verbal provocation, and so forth. These languages are normalized and permeated in a form of content in the “General-rated TV show.” If the audience watches this abusive content over and over, their attitudes toward the verbal abuse will be valued, inevitably. The audience deliberately imitates it and sets the culture of utter rudeness which they may think “*it is OK to use.*”

Keywords: I can see your voice Thailand TV show, violence

บทนำ

ปัจจุบันนั้น การแข่งขันของสถานีโทรทัศน์ ไม่ได้มีเพียงแค่ละคร แต่ยังมี รายการเกมโชว์ รายการข่าว ที่พยายามสร้างเรตติ้งในช่วงเวลาเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ โทรทัศน์ดิจิทัล ในหลายๆช่อง จึงต้องมีการพัฒนา เนื้อหา และรูปแบบของรายการ ให้ดูสนุก ตลก ทันสมัย จนในบางครั้งเกิดพหุติในเรื่องของการใช้ภาพ และ ภาษาที่ไม่เหมาะสมภายในรายการ โดยย้อนกลับไปตั้งแต่ปลายปีพ.ศ. 2549 ที่เราได้เห็นรายการโทรทัศน์มีการ จัดเรตหรือสัญลักษณ์ที่แสดงระดับความเหมาะสมของคนดูปรากฏก่อนเข้ารายการและระหว่างที่รายการออก จากนั้นในปีพ.ศ. 2556 ทาง กสทช. ได้จัดเรตฉบับใหม่ลงในราชกิจจานุเบกษา โดยแบ่งออกเป็น 6 เรตคือ ป. (เด็ก 3-5 ขวบ), ด. (6-12 ปี), ท. (ทุกวัย), น.13 (13 ปีขึ้นไป), น. 18 (18 ปีขึ้นไป) และ ฉ. (เฉพาะ ไม่เหมาะ กับเด็กและเยาวชน) ก็ยังเกิดประเด็นถกเถียงกันเรื่องความรุนแรงในรายการโทรทัศน์อยู่เป็นครั้งคราว เนื่องจากสาเหตุมาจากการที่ “สถานีโทรทัศน์แต่ละช่องทำการพิจารณาควบคุมรายการและกำหนดเร

ตนเอง” ซึ่งแน่นอนว่าวิจารณ์ญาณและมาตรฐานของแต่ละช่องย่อมไม่เหมือนกัน หรือในอีกนัยหนึ่ง “ทำเข้าข้างช่องตัวเอง” (ณัฐวุฒิ แสงชูวงศ์, 2560)

“การควบคุมคำหยาบคายและความรุนแรงค่อนข้างยาก หรือเรียกว่า “ทำไม่ได้” ในเมื่อทุกวันนี้ พื้นที่สื่อไร้พรมแดน รายการโทรทัศน์แทบทุกรายการก็ถูกนำไปฉายย้อนหลังในยูทูปหรือเฟซบุ๊ก ที่น่าเป็นห่วงที่สุดคือรายการโทรทัศน์ที่ผลิตมาเพื่อออกอากาศแบบออนไลน์ ซึ่งยังไม่มีหน่วยงานไหนเข้าไปควบคุมดูแลอย่างชัดเจนและจริงจัง ทุกครั้งมักจะต้องเกิดเรื่องหรือเกิดประเด็นดราม่าในโลกโซเชียลก่อน ถึงจะมีการวิ่งเต้นไปจัดการดำเนินคดี รายการเหล่านั้นแหละที่ไม่ต้องระวังเรื่องคำหยาบคายและเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมใดๆ ซ้ำร้ายไปกว่านั้นคือหลายรายการพยายาม “ใช้คำหยาบคายเป็นจุดเด่น” ที่ทำให้เกิดความตลก และนั่นทำให้การพูดจาหยาบคายกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปโดยปริยาย

ช่วงเวลาหลังข่าวภาคค่ำหรือช่วงเวลาระหว่าง 20.00 - 22.00 น. หรือ “ไพรม์ไทม์” เป็นช่วงเวลาที่ทำรายได้สูงสุดของโทรทัศน์ รายการช่วง เวลา ดังกล่าวนี ส่วนใหญ่ จะเป็นช่วงเวลาของละครหลังข่าว โดยช่อง 3 และ ช่อง 7 ยังคงเป็น ช่องที่แข่งกันทำเรตติ้ง ในช่วงเวลานี้มายาวนาน แต่พอมาถึง ยุคที่วีดิทัศน์ ได้เกิดช่องต่างๆมากมาย และหนึ่งในนั้นคือ ช่อง Workpoint 23 ด้วยประเภทของรายการ ในช่วงเวลานี้ ทางช่อง Workpoint 23 ไม่ได้นำเสนอละคร แต่เสนอรายการประเภทวาไรตี้บันเทิง ซึ่งรายการที่มีเรตติ้งค่อนข้างดีและสม่ำเสมอ คือรายการ I Can See Your Voice Thailand

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอธิบายความรุนแรงที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์มีลักษณะอย่างไร
2. เพื่อศึกษาความรุนแรงที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์โดยส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ทางสังคม

ขอบเขตการวิจัย

รายการโทรทัศน์ เกมโชว์ I can see you voice Thailand ในช่วงปี พ.ศ. 2560–2561 โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่หลังจากรายการได้มีการปรับปรุง รูปแบบของรายการ ในซีซั่นที่ 2 ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2560 - มีนาคม 2561 มีทั้งสิ้น 31 ตอน ได้นำมาวิเคราะห์ทั้งหมด 31 ตอน

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความรุนแรงบนสื่อโทรทัศน์ ผ่านรายการเกมโชว์ I can see you voice Thailand” ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ ความรุนแรงที่ปรากฏ ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดและแบ่งเป็นดังนี้

1. ประเภทของงานวิจัย การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ

2. กลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง คือรายการโทรทัศน์ เกมโชว์ I can see you voice Thailand ในช่วงปี พ.ศ. 2560–2561 โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2560 - มีนาคม 2561

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือในการเก็บวิจัยคือ การบันทึกข้อมูลความรุนแรง และ ประเภทของความรุนแรง ทฤษฎีความรุนแรง ของศาสตราจารย์โยฮัน กัลป์ตุง (Johan Galtung) และ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ของ อัลเบิร์ต แบนดูรา โดยทำเป็นตารางบันทึกแบ่งเป็น ความรุนแรงที่ปรากฏ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมโดยดู รายการ I can see you voice Thailand ย้อนหลัง ผ่านเว็บไซต์ Youtube

4.1 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตารางแสดงการวิเคราะห์ความรุนแรง

4.2 เก็บข้อมูลบันทึกการเรียนรู้ทางสังคมมีผลต่อความรุนแรง

4.2.1 การเรียนรู้ทางสังคมมีผลต่อความรุนแรงทางภาษา

4.2.2 การเรียนรู้ทางสังคมมีผลต่อความรุนแรงทางร่างกาย

4.2.3 การเรียนรู้ทางสังคมมีผลต่อความรุนแรงทางเพศ

แสดงการวิเคราะห์ความรุนแรงทางภาพ และเสียงผ่านทางรายการ

รูปภาพ	ความรุนแรงที่ปรากฏ	วิเคราะห์
	ผู้ร่วมรายการถูกทำโทษ ด้วยการพ่นน้ำที่มีสีใส่หน้า แต่ผู้ร่วมรายการกลับบอมน้ำที่พ่นมาแล้วพ่นกลับผู้ที่ทำการลงโทษ	ความรุนแรงทางตรง การพ่นน้ำ ใส่หน้าผู้อื่น เป็นการแสดงลักษณะของการไม่ให้เกียรติ

ความรุนแรงที่มีผลต่อทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ด้านภาษา

ภาพ	ความรุนแรง	ผลการเรียนรู้ทางสังคม
	การใช้คำหยาบคาย เช่น กู มึง	การใช้คำหยาบคายและเป็นคำที่เป็นสรรพนามแทนตัวเองและบุคคลอื่นด้วยคำว่า กู มึง บ่อยครั้งจึงเกิดการสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาของบุคคลที่ถือว่าเป็นบุคคลสาธารณะ และในบางครั้งเป็นบุคคลตัวอย่างของเยาวชน คนทั่วไป และแสดงออกมาเป็นสรรพนามแทนตัวเอง เหมือนคำพูดในรายการ

ภาพ	ความรุนแรง	ผลการเรียนรู้ทางสังคม
 <p>ผู้ร่วมรายการ พูดว่า “อีตอก”</p>	<p>การใช้คำพูดตำหนิ เช่น สัตว์ เหี้ย ตอแหล อีตอก</p>	<p>การใช้คำหยาบคายในการตำหนิส่งผลให้เกิดการสังเกตจากการใช้คำหยาบหลายครั้งๆ จนทำให้ผู้ชมเกิดความชินในคำหยาบเหล่านี้และนำมาใช้ต่อโดยไม่รู้ตัว</p>

ความรุนแรงที่มีผลต่อทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ด้านร่างกาย

ภาพ	ความรุนแรง	ผลการเรียนรู้ทางสังคม
 <p>ผู้ร่วมรายการ กระชากหัว</p> 	<p>การแสดง ความรุนแรงโดยการ กระชากหัวบุคคลอื่น</p>	<p>ความรุนแรงด้านร่างกายที่เกิดขึ้นนั้นเป็น ความรุนแรงแสดงถึงการทำร้ายร่างกาย และเห็นได้ชัดเจนจนผู้ชมเกิดความชิน และนำไปแสดงออกต่อ ในเหตุการณ์ที่ คล้ายๆกัน หรือเป็นการตัดสินใจ การแก้ปัญหาด้วยความรุนแรงเหล่านี้</p>

ความรุนแรงที่มีผลต่อทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ด้านเพศ

ภาพ	ความรุนแรง	ผลการเรียนรู้ทางสังคม
 <p>ภาพต้นของนักร้องไม่สุภาพ</p>	<p>การแสดง พฤติกรรมส่อทาง เรื่องเพศ เช่น เต็ม ยั่วยุ</p>	<p>การเต้ยนยั่วยุทางเพศนั้นผู้ชมที่เป็น เยาวชนจะไม่ใจในความหมายแต่จะได้รับการ บ่อยครั้งจนทำให้รู้สึกว่าการเต้ยนแบบนี้ เป็นเรื่องดี สนุก และเกิดเป็นพฤติกรรม เลียนแบบทำเต้ยนที่ปรากฏในรายการ</p>

ภาพ	ความรุนแรง	ผลการเรียนรู้ทางสังคม
 แสดงท่าทาง โดนฟาด ด้วยหางเสือ		
 การจูบของผู้ร่วมรายการ	การแสดงออกเรื่องเพศด้วยการ จูบหอม ผู้อื่น โดยผู้ถูกกระทำไม่ยินยอม	การจูบ หอม โดยผู้อื่นได้ยินยอมนั้นก็เปรียบเสมือนการข่มขืนจิตใจผู้อื่น และเป็นการแสดงออกทางร้ายร่างกายก็ยิ่งทำให้การจดจำเกิดขึ้นได้ง่ายและผู้ชมเกิดพฤติกรรมเลียนแบบตามต่อเนื่อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยใช้ ทฤษฎีความรุนแรงของ โจฮัน กัลป์ตุง อธิบาย ความรุนแรงในชั้นต่างๆ โดยควบคู่ไปกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เพื่ออธิบายถึงความรุนแรงที่มีความเกี่ยวข้องส่งผลต่อผู้รับชม โดย วิเคราะห์ แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ประเภทความรุนแรงที่ปรากฏในรายการ มีลักษณะที่ปรากฏ เป็นความรุนแรงทางตรง ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม
2. ลักษณะความรุนแรงที่ปรากฏในรายการ ด้านภาษา ร่างกาย เพศ
3. ความรุนแรงที่ปรากฏในรายการ ส่งผลต่อการเรียนรู้ทางสังคมของผู้ชม

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analyzing) รายการ I Can See Your Voice Thailand Season 2 ทั้ง 31 ตอนของสถานีโทรทัศน์ WorkPoint 23 เรื่องความรุนแรงที่ปรากฏในรายการได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ศึกษาเรื่องประเภทและลักษณะของความรุนแรงที่ปรากฏในรายการที่ออกอากาศในเดือนสิงหาคม 256 - มีนาคม 2561 ดังนี้

ประเภทความรุนแรง	ลักษณะที่ปรากฏ
ความรุนแรงทางตรง	มีความรุนแรงที่ปรากฏในรายการเป็นจำนวนที่ไม่ได้มาก มีเพียงแค่ บางส่วนของรายการ เช่น การถีบ การตบ การกระชากผม
ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง	มีความรุนแรงที่ปรากฏรายการเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่เป็น

ประเภทความรุนแรง	ลักษณะที่ปรากฏ
	ความรุนแรงด้านภาษาที่เกี่ยวกับคำพูด คำด่า คำหยาบคาย เช่น เห็น สัตว์ มึง กู หน้าด้าน ต่อแหล
ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม	มีความรุนแรงที่ปรากฏในรายการน้อยมาก โดยความรุนแรงที่จะเห็นได้ชัดในด้านนี้คือเรื่องการเหยียดเพศ
ความรุนแรงทางภาษา	มีปรากฏเป็นจำนวนมาก โดยแบ่งเป็น 3 ลักษณะ 1. ภาษาหยาบคาย เช่น กู มึง ตีน 2. ภาษาคำด่า เช่น เห็น สัตว์ ต่อแหล อีตอก 3. ภาษาส่อเสียดเชิงลบ เช่น ไอ้เตี้ย ด่า เช็คประสาท
ความรุนแรงทางร่างกาย	ความรุนแรงด้านร่างกายในรายการส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายหรือการแกล้งกันในตอนท้ายของรายการ (ที่ได้มีการทำทนายเอาไว้) โดยความรุนแรงทางร่างกายที่ปรากฏนั้น มีเพียง 2-3 ครั้งต่อ 1 ตอน
ความรุนแรงทางเพศ	ความรุนแรงทางเพศในรายการปรากฏขึ้นน้อย โดยในบางตอนไม่ได้มีความรุนแรงด้านเพศเลย มีเพียงแค่การแสดงท่าเต้นที่ หย่ายวนในบางตอนเท่านั้น

2. ความรุนแรงที่ปรากฏในรายการอันมีผลต่อการเรียนรู้ทางสังคมของผู้ชม

การเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) พฤติกรรมความรุนแรงของพิธีกร ผู้ร่วมรายการ และแขกรับเชิญที่พยายามให้รูปแบบของรายการมีความสนุกมีผู้ชมที่สามารถดูได้ตั้งแต่ต้นจนจบรายการโดยเบื่อหน่าย สามารถเรียกเรตติ้งได้รวมถึงเป็นผลสืบเนื่องไปในการดูย้อนหลังเพื่อเรียกความนิยมของรายการต่อผู้ชม โดยพฤติกรรมความรุนแรงที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ซ้ำๆในรายการ I can see your voice Thailand นี้สามารถแบ่งความรุนแรงอันที่มีผลต่อทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1 ความรุนแรงที่มีผลต่อทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ด้านภาษา เป็นความรุนแรงเกิดขึ้นทั้งภาษาที่หยาบคาย และการพูดส่อเสียด ล่อแหลม หมิ่นเหม่สื่อความในเชิงลบ เช่น เห็น กู มึง สัตว์ หน้าด้าน อันมีความหมายทางตรง และการพูดเชิงสอเสียดเปรียบเทียบ เช่น หม่าไม่แตก เตี้ย สะดือดำ ซึ่งคำเหล่านี้มีการกล่าวซ้ำหลายครั้งจนทำให้ผู้ชมเกิดการเลียนแบบคำพูดเหล่านี้

2.2 ความรุนแรงที่มีผลต่อทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ด้านร่างกาย ส่วนใหญ่เป็นความรุนแรงที่เกิดจากผู้ร่วมรายการ หรือพิธีกรเองที่กระทำต่อแขกรับเชิญ หรือกระทำต่อผู้ร่วมรายการเองด้วยกัน เช่น การกระชากผม การตบ การตี การแกล้งกันภายในรายการ การพ่นน้ำใส่กัน เหตุการณ์เหล่านี้เป็นเหตุการณ์ที่ไม่ปกติที่บุคคลทั่วไปจะกระทำกับคนอื่นด้วยตนเองได้ แต่ด้วยพฤติกรรมเหล่านี้ปรากฏบ่อยครั้ง เป็นผลกระทบให้ผู้ชมเวลาเจอเหตุการณ์ที่คล้ายๆกันจะแก้ไขหรือแสดงพฤติกรรมเลียนแบบกับความรุนแรงที่ปรากฏและได้รับชมมาก่อน

2.3 ความรุนแรงที่มีผลต่อทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ด้านเพศ ภายในรายการมีปรากฏเพียงแค่ส่วนน้อย เช่น การกลอนลาม การพูดสองแง่สองง่าม ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ของผู้ร่วมรายการเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรุนแรงโดยนัยเชิงลบ

จากพฤติกรรมต่างๆที่ปรากฏในรายการส่งผลให้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเกิดขึ้นได้เพราะการปรากฏที่บ่อยครั้งของรายการ และผู้ที่กระทำพฤติกรรมเหล่านั้นเป็นบุคคลสาธารณะ หรือบุคคลตัวอย่างของเยาวชนและคนทั่วไป พฤติกรรมเหล่านี้จะส่งผลให้ ผู้ชม “ชินชา” กับความรุนแรงและความน่ากลัว เห็นเป็นเรื่องธรรมดา แล้วจะค่อยซึมซับความคิดที่ว่า ความรุนแรงเป็นวิธีแก้ปัญหาเข้าไป และเกิดการเลียนแบบความรุนแรงที่เห็นจากทีวี มีการทำตัวให้เหมือนตัวละคร หรือ บุคคลตัวอย่าง ซึ่งอาจเป็นทั้งผู้กระทำหรือเหยื่อ โดยในการสะสมความรุนแรงเหล่านี้อาจจะไม่ได้เกิดขึ้นทันทีแต่อาจจะส่งผลในอนาคตเนื่องจากการรับชมซ้ำๆ หลายๆครั้ง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษากล่าวโดยสรุปได้ว่า วิธีการในการนำเสนอความรุนแรง และการแสดงออกทางพฤติกรรมของผู้ร่วมรายการ แกร็บเชิญ พิธีกร ในรายการเกมโชว์ว่าไรต์ที่จัดเรตประเภททั่วไปมีความรุนแรงแฝงอยู่ ทั้งนี้เนื้อหาภายในรายการมีการสอดแทรกปัญหาความรุนแรงที่สัมพันธ์กับบทบาทของผู้ร่วมรายการในช่วงเวลาหรือเหตุการณ์ที่รายการดำเนินอยู่ ตัวพิธีกร แกร็บเชิญ วิธีการนำเสนอความรุนแรงทางภาษาถือเป็นความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่พบบ่อยที่สุด รองลงมาเป็นพฤติกรรมความรุนแรงการทำร้ายร่างกายโดยตรง ทั้งนี้เนื้อหาที่มีความรุนแรงทางภาษาสามารถกระตุ้นความรู้สึกในขณะรับชมรายการเกมโชว์ได้ ความรุนแรงเป็นส่วนประกอบสำคัญ สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมให้เกิดความรู้สึกคล้อยตาม เช่น ความสนุกสนาน ความตื่นเต้นเป็น และเป็นแรงผลักดันให้ผู้ชมรับชมจนจบรายการ

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบหลักทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรุนแรงที่ปรากฏในรายการเกมโชว์ทำให้มีผลกระทบต่อผู้ชมในด้านของพฤติกรรมที่ก้าวร้าวหากรายการเกมโชว์นั้นเน้นเนื้อหาหรือพฤติกรรมที่ความรุนแรงและนำไปสู่การเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) มองความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ สะท้อนให้เกิดผลลัพธ์ในการสร้างทัศนคติเชิงลบในใจผู้รับชม แต่ทั้งนี้ผลของความรุนแรงนั้นจากน้อยเพียงใดก็ขึ้นการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

ในด้านของแกร็บเชิญ หรือดารานักแสดงที่อยู่ในรายการเกมโชว์ ด้วยความเป็นบุคคลมีชื่อเสียง ในบางครั้งผู้ชมที่เป็นเด็กหรือเยาวชน ก็ยึดบุคคลเหล่านี้เป็นเป็น Role Model หรือบุคคลต้นแบบ และเกิดพฤติกรรมที่เลียนแบบบุคคลต้นแบบที่ตัวเองชื่นชอบ ไม่ว่าจะเป็นภาษา ท่าทางต่างๆ ด้วยความรุนแรงที่ปรากฏในรายการนั้น ผู้ร่วมรายการที่เป็นนักแสดงเองมีการใช้วาจาสองแง่สองง่าม เสียดสี ต้าทอ กันเองภายในรายการเพื่อสร้างความขบขันในบางครั้งปรากฏชัดเจนเรื่องความรุนแรง สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้ผู้ที่ยึด ผู้ร่วมรายการเหล่านี้เป็นบุคคลต้นแบบและปฏิบัติตามโดยไม่ได้คำนึงถึงผลลัพธ์ที่จะออกมา เช่น การพูดส่อเสียด

ในที่ทำงาน การพูดเล่นสองแง่สองง่ามกับผู้ใหญ่ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นความรุนแรงที่ปรากฏขึ้นได้ในชีวิตจริง ดังนั้น บุคคลต้นแบบเหล่านี้ต้องมีความระมัดระวังในการแสดงท่าทาง วาจา ให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมกับรายการโทรทัศน์ที่ถูกจัดเรตประเภททั่วไป

ในด้านของผู้ผลิตรายการโทรทัศน์เนื่องด้วยรายการถูกจัดเวลาให้ออกอากาศในช่วงเวลาครอบครัว และมีการจัดเรตในเรตทั่วไปแล้ว เพื่อเรียกรเรตตั้งรายการนั้นบางครั้งความรุนแรงที่สร้างความขบขัน หรือการใช้วาจาสองแง่สองง่ามนั้นไม่สามารถครองใจผู้ชมได้ทั้งหมด หากเนื้อหานั้นไม่มีประโยชน์หรือหรือสะท้อนแง่มุมของความรุนแรงด้านเดียวไม่มีแง่มุมของการเสริมสร้างความ การสร้างความขบขันด้วยวิธีอื่น ผู้ผลิตควรวิเคราะห์ให้ถี่รตรงการผลิตรายการโทรทัศน์ให้มากขึ้นเพื่อลดปัญหาสังคมของการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และสร้างทัศนคติในเชิงบวกแก่ผู้ชม เพราะปัญหาอาชญากรรมการทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่มีเหตุปัจจัยจากสื่อโทรทัศน์ โดยอ้างอิงจากสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2552, หน้า 1) ซึ่งได้สำรวจพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่นอายุระหว่าง 14-25 ปี จำนวน 1,569 คน ผลการสำรวจแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการที่วัยรุ่นใช้ความรุนแรง ได้แก่ ภาพยนตร์ การชักจูงและสนับสนุนจากเพื่อน ข่าวที่เสนอความรุนแรงตามสื่อเกมตู้ และรายการโทรทัศน์ ซึ่งผลการสำรวจดังกล่าวจะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่นส่วนใหญ่มาจากสื่อที่อยู่รอบๆตัวของวัยรุ่นแทบทั้งสิ้น ซึ่งสาเหตุที่ทำให้สื่อเข้ามาามีอิทธิพลสูงต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นนั้น รายงานสุขภาพคนไทยของสถาบันวิจัยประชากรและสังคมระบุว่า ความรุนแรงที่ปรากฏอยู่ในสื่อต่างๆ ที่เด็กแลเยาวชนบริโภคเข้าไปอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความคุ้นเคยกับความรุนแรงและเห็นความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ จนในที่สุดกลายเป็นผู้ก่อความรุนแรงเสียเอง

ข้อเสนอแนะ ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. มีการศึกษารายการประเภทอื่นที่อยู่ในช่วงเวลาพรีมไทม์ (Prime Time) เพื่อรับรู้ถึงประเภทของความรุนแรงที่มีปรากฏอยู่ในรายการ
2. มีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้ชม และส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเลียนแบบความรุนแรงจากรายการโทรทัศน์ รวมทั้งแนวคิดและการแก้ปัญหาพฤติกรรมเลียนแบบความรุนแรงจากรายการโทรทัศน์
3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นศึกษาเฉพาะความรุนแรงที่ปรากฏในรายการ ดังนั้น การศึกษาในอนาคตควรศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ชมต่อรายการที่มีความรุนแรงปรากฏในรายการ

รายการอ้างอิง

ณัฐภูมิ แสงชูวงษ์. (2560). ชีวิตต้องป๊อป: เมื่อคำหยาบคายและความรุนแรง กลายเป็นเรื่องธรรมดาบนสื่อ.

สืบค้นเมื่อ มกราคม 12, 2561, จาก <http://www.gqthailand.com/life/article/violent-on-tv>.

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์. (2552). วัยรุ่นไทยกับการใช้ความรุนแรง. สืบค้นเมื่อ มีนาคม 10, 2561, จาก http://www.clinicdek.com/index.php?option=com_content&task=view&id=632.

Albert, B. (1973). Aggression : A social learning analysis, New Jersey: Prentice-Hall.